

Onmogelijke dingen

Schriftgedeelte: 2 Koningen 6:24-33; 7:1-2 en 16-20.

24 En het geschiedde daarna, dat Benhadad, de koning van Syrië, zijn gehele leger verzamelde, en optoog en Samaría belegerde.

25 En er werd grote honger in Samaría; want zie, zij belegerden haar, totdat een ezelskop voor tachtig zilverlingen was verkocht en een vierendeel van een kab duivenmest voor vijf zilverlingen.

26 En het geschiedde als de koning op den muur voorbijging, dat een vrouw tot hem riep, zeggende: Help mij, heer koning.

27. En hij zeide: De HEERE helpt u niet; waarvan zou ik u helpen? Van den dorsvloer of van de wijnpers?

29 Voorts zeide de koning tot haar: Wat is u? En zij zeide: Deze vrouw heeft tot mij gezegd: Geef uw zoon, dat wij hem heden eten, en morgen zullen wij mijn zoon eten.

30 Zo hebben wij mijn zoon gezoden en hebben hem gegeten; maar als ik des anderen daags tot haar zeide: Geef uw zoon, dat wij hem eten, zo heeft zij haar zoon verstoken.

31 En het geschiedde als de koning de woorden dezer vrouw gehoord had, dat hij zijn klederen scheurde, alzo hij op den muur voortging; en het volk zag, dat, zie, een zak van binnen over zijn vlees was.

32 En hij zeide: Zo doe mij God en doe zo daartoe, indien het hoofd van Elísa, den zoon van Safat, heden op hem zal blijven staan!

32 (Elísa nu zat in zijn huis en de oudsten zaten bij hem.) En hij zond een man van voor zijn aangezicht; maar eer de bode tot hem gekomen was, had hij gezegd tot de oudsten: Hebt gijlieden gezien, hoe die zoon des moordenaars gezonden heeft om mijn hoofd af te nemen? Ziet toe, als die bode komt, sluit de deur toe, en dringt hem uit met de deur; is niet het geruis der voeten zijns heren achter hem?

33 Als hij nog met hen sprak, zie, zo kwam de

bode tot hem af; en hij zeide: Zie, dat kwaad is van den HEERE; wat zou ik verder op den HEERE wachten?

1 Toen zeide Elísa: Hoort het woord des HEEREN; zo zegt de HEERE: Morgen omtrent dezen tijd zal een maat meelbloem verkocht worden voor een sikkkel, en twee maten gerst voor een sikkkel, in de poort van Samaría.

2 Maar een hoofdman, op wiens hand de koning leunde, antwoordde den man Gods en zeide: Zie, zo de HEERE vensters in den hemel maakte, zou die zaak kunnen geschieden? En hij zeide: Zie, gij zult het met uw ogen zien, doch daarvan niet eten.

16 Toen ging het volk uit en beroofde het leger der Syriërs; en een maat meelbloem werd verkocht voor een sikkkel, en twee maten gerst voor een sikkkel, naar het woord des HEEREN.

17 De koning nu had den hoofdman op wiens hand hij leunde, over die poort gesteld, en het volk vertrad hem in de poort, dat hij stierf; gelijk de man Gods gesproken had, die het sprak, als de koning tot hem afgekomen was.

18 Want het was geschied gelijk de man Gods gesproken had tot den koning, zeggende: Morgen omtrent dezen tijd zullen twee maten gerst voor een sikkkel en een maat meelbloem voor een sikkkel verkocht worden, in de poort van Samaría.

19 En die hoofdman had den man Gods geantwoord en gezegd: Zie, zo de HEERE vensters in den hemel maakte, zou het ook naar dit woord geschieden kunnen? En hij had gezegd: Zie, gij zult het met uw ogen zien, doch daarvan niet eten.

20 Even alzo geschiedde hem; want het volk vertrad hem in de poort, dat hij stierf.

Dit was ware moeite, vreselijke moeite waarin Gods oude volk was te Samaría. Er was deze ontzaglijke hongersnood omdat de stad belegerd werd door het leger van de vijand, en de hongersnood werd zo erg dat het volk zelfs verzonk tot kannibalisme. *Toen zeide Elísa.* Toen de mens niets kon doen, toen de zaak onmogelijk was, toen het een zekere dood was, verwoesting en wanhoop, *toen zeide Elísa.* Wat hij zei scheen bijna bespottelijk te zijn: *Morgen omtrent dezen tijd zal een maat meelbloem verkocht worden voor een sikkkel, en twee maten gerst voor een sikkkel, in de poort van Samaría.* Met andere woorden, zij hadden tot dan helemaal niets te eten gehad; we lezen van de verschrikkelijke hoge prijs die zij gaven zelfs voor een ezelskop. Maar nu zouden zij overvloed hebben, voedsel van de beste kwaliteit, en

overvloed tegen een geringe prijs en dat niet de volgende maand, of zelfs de volgende week, maar *morgen omtrent deze tijd*. Het was zo onmogelijk. Er was daar een edelman, een hoofdman, en hij lachte erom. Hij bespote het. *Gij zult het met uw ogen zien, doch daarvan niet eten*.

Er zijn hier twee dingen. Het eerste is dat onze God onmogelijke dingen kan doen. Het is voor onze God een eenvoudige zaak om onmogelijke dingen te doen. Dat is een voornaam punt als we samenkomen voor het gebed, dat we tot Eén komen Die onmogelijke dingen kan doen. Het is voor Hem een eenvoudige zaak om onmogelijke dingen te doen. Voor Hem is niets te wonderlijk. *De hand des HEEREN is niet verkort, dat zij niet zou kunnen verlossen; en Zijn oor is niet zwaar geworden, dat het niet zou kunnen horen*. En de tweede zaak is: het Woord des Heeren zal bestaan. *Doch God zij waarachtig, maar alle mens leugenachtig*. De getrouwe God. *Zou Hij het zeggen en niet doen, of spreken en niet bestendig maken?* Zijn Woord zal bestaan in genade en in gericht, en al Zijn beloften zijn zeker. Niet één zal op de aarde vallen. Hoe onmogelijk ook, 'spoediger zal de gehele natuur veranderen, dan dat één van Gods beloften feilen zal'. *De hemel en de aarde zullen voorbijgaan, maar Mijn woorden zullen geenszins voorbijgaan*. Als we samenkomen voor het gebed, geliefde vrienden, houdt dan deze dingen vast: dat God onmogelijke dingen kan doen, en dat Zijn Woord altijd zal bestaan. Houdt ze niet alleen vast tijdens de gebedssamenkomst. Houdt ze vast als u naar huis gaat, in uw gezin, met al uw zorgen daar.

Ik heb het grootste deel van het hoofdstuk (aangaande wat er volgt) niet gelezen, maar hoe kon deze onmogelijkheid plaatsvinden? Wel, tijdens de nacht, de nacht die volgde, waren er enkele melaatsen en zij stierven van de honger. Een van hen zei: laat ons heengaan en onszelf overgeven aan de vijand, de Syriërs. Als we hier blijven, zullen we van honger sterven. Als we in de stad gaan, zullen we daar van honger sterven. Als we tot de Syriërs gaan, zouden zij ons kunnen doden, maar het zal er niet erger van worden, we zullen toch moeten sterven. Maar er is de mogelijkheid dat zij ons genadig zullen zijn. U moet vanzelf ongemerkt denken aan dat *wie weet*¹ van een gevoelig behoeftige zondaar. Als ik wegblijf, zal ik omkomen, maar als ik tot de Zaligmaker ga, is het ergste wat kan gebeuren dat ik omkom.

Ik kan slechts omkomen als ik ga;
Maar ik zal een poging wagen;
Want ik weet als ik zal wegblijven
Dat ik dan voor eeuwig zal sterven.

Dus u ziet:

Maar als ik sterf, zoekende genade,
Terwijl ik bij de Koning een poging waag,
Zou sterven zijn (verheugende gedachte!),
Zoals zondaren nimmer sterven.

Dus zij kwamen om zich over te geven aan het binnenvallende leger. Toen zij daar kwamen, was er geen enkel leger; er waren helemaal geen Syriërs. Wat was er gebeurd? De Heere had ervoor gezorgd dat zij een geluid in de nacht hoorden. Zij dachten dat het een leger was dat tegen hen opkwam, en zij vluchtten. *De goddelozen vlieden daar geen vervolger is*. O, wat is

---

¹ 2 Samuël 12:22.

het voor God een eenvoudige zaak om de vijanden van Zijn volk ten val te brengen! Zij dachten een geluid te horen en zij vluchtten.

Dus hier was voedsel in overvloed, en schatten. U kunt zich de vreugde van deze arme melaatsen voorstellen. Zij aten tot zij verzadigd waren en namen zich uit heel die kostbare schat. Toen zei een van hen: *Wij doen niet recht; deze dag is een dag van goede boodschap en wij zwijgen stil. Indien wij vertoeven tot den lichten morgen, zo zal ons de ongerechtigheid vinden; daarom nu, komt, laat ons gaan en dit aan het huis des konings boodschappen.* Zo gingen zij in de stad om dit blijde nieuws te vertellen. We hebben hier te Bethel² door de jaren heen meer dan een persoon gehad die door dat woord werd gegrepen: *Wij doen niet recht; deze dag is een dag van goede boodschap en wij zwijgen stil. Indien wij vertoeven tot den lichten morgen, zo zal ons de ongerechtigheid vinden; daarom nu, komt, laat ons gaan en dit aan het huis des konings boodschappen.*

Uiteraard was het te mooi om waar te zijn. De koning zond zijn spionnen uit, maar zij kwamen terug – alles wat de melaatsen gezegd hadden, was waar, en zo werden al deze schatten en al dit voedsel verzameld in de stad. Zo geschiedde het als de Heere het gezegd had. *En een maat meelbloem wérd verkocht voor een sikkel, en twee maten gerst wéerden verkocht voor een sikkel, naar het woord des HEEREN.* Vergeet niet, er is gericht zowel als genade. Die hoofdman op wiens hand de koning leunde, die gespot had met het Woord van God, werd door het volk dat in hun honger naar voren drong, onder de voet gelopen dat hij stierf.

Dit is een van de wondervolle verhalen in Gods Woord. Het zou voor ons een bemoediging moeten zijn in onze gebeden en, als we weer terug zijn in onze huizen, in het bijzonder dit: *Morgen omtrent dezen tijd.* Welnu, zij dachten, *morgen omtrent dezen tijd* dat zij dood zouden zijn, maar dat waren zij niet. Misschien denkt u aan *morgen omtrent dezen tijd*. **Ook daar** zou *Uw hand mij geleiden, en Uw rechterhand zou mij houden.* Ook *morgen omtrent dezen tijd.* Wat zult u gehad hebben, *morgen omtrent dezen tijd?* Gelooft u dat de Heere zelfs vóór die tijd kan verschijnen, de Heere ook voor die tijd uw gebeden kan verhoren, de Heere ook vóór die tijd uw gevangenis kan wenden? *Morgen omtrent dezen tijd.* Nu dan, *werpt al uw bekommernis op Hem, want Hij zorgt voor u.*

* * *

Deze meditatie werd gehouden in de Bethelkerk, Luton, door dhr. B.A. Ramsbottom, op maandag 30 juni 2003.

---

² De naam van het kerkgebouw.